

Appel iværksat den 20. marts 1998 af Mario Costacurta til prøvelse af dom afsagt den 22. januar 1998 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-98/96, Mario Costacurta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-75/98 P)

(98/C 166/07)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. marts 1998 iværksat appel af Mario Costacurta ved advokat Albert Rodesch, og med valgt adresse i Luxembourg, 7-11, route d'Esch, til prøvelse af dom afsagt den 22. januar 1998 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-98/96, Mario Costacurta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Ophævelse af dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. januar 1998 i sag T-98/96, Mario Costacurta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 31. maj 1996 om at overflytte sagsøgeren til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale omkostningerne ved de to retsinstanter.
- Appellanten forbeholder sig ret til at træffe enhver yderligere foranstaltning bl.a. med hensyn til erstatning for lidt skade.

Anbringender og væsentligste argumenter:

- Appellanten gør gældende, at ansættelsesmyndigheden var inkompetent, at der er sket en tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 2 og 4 og af artikel 5, stk. 4, i afgørelse 69/13/Euratom/EKSF/EØF om oprettelse af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer ⁽²⁾: Ifølge appellanten har Retten fejlagtigt fastslået, at anbringendet om tilsidesættelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 4 var irrelevant. Desuden var ansættelsesmyndigheden, som traf den anfægtede afgørelse, ikke under nogen omstændigheder budgetmyndighed, og var derfor inkompetent til at ændre oversigten over de godkendte stillinger, hvorfor den heller ikke kunne omplacere sagsøgeren til Publikationskontoret med dennes stilling.
- Overtrædelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 6, overtrædelse af Rådets forordning om De Europæiske Fællesskabers budget; ifølge appellanten har Retten med urette i dommens præmis 34 fastslået følgende: »som anført af Kommissionen må stillingerne ved Publikationskontoret rent budgetmæssigt anses for at

enhøre under Kommissionens ansatte«, idet dette siden 1970 ikke længere har været tilfældet.

- Overtrædelse af vedtægtens artikel 7.
- Overtrædelse af principperne om den berettigede forventning og omsorgspligten.
- Overtrædelse af vedtægtens artikel 25 og artikel 110a.

⁽¹⁾ EFT C 94 af 28.3.1998, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 13 af 18.1.1969, s. 19.

Appel iværksat den 20. marts 1998 af Ajinomoto Co. Inc. til prøvelse af dom afsagt den 18. december 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-159/94 ⁽¹⁾, Ajinomoto Co. Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og T-160/94 ⁽²⁾, The NutraSweet Company mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-76/98 P)

(98/C 166/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. marts 1998 iværksat appel af Ajinomoto Co. Inc., 15-1, Kyobashi itchome, Chuo-ku, Tokyo 104, Japan, ved advokaterne Mario Siragusa, Rom, Till Müller-Ibold, Frankfurt am Main, og Solicitor of the Supreme Court of England and Wales Victoria Donaldson, for advokatfirmaet Cleary, Gottlieb, Steen & Hamilton, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe, til prøvelse af dom afsagt den 18. december 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og T-160/94, The NutraSweet Company mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- 1) Den af Retten i Første Instans i de forenede sager T-159/94 og T-160/94 afsagte dom ophæves, og Rådets forordning (EØF) nr. 1391/91 ⁽³⁾ af 27. maj 1991 annulleres for så vidt angår appellanten.
- 2) Subsidiært ophæves den af Retten i Første Instans i de forenede sager T-159/94 og T-160/94 afsagte dom, for så vidt der ikke herved blev truffet bestemmelse om annullation af artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1391/91 af 27. maj 1991 angående endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, og om annullation af forordningens artikel 2 for appellants vedkommende.

- 3) Der træffes bestemmelse om sådanne andre og yderligere foranstaltninger, der måtte være retmæssige og billige.
- 4) Rådet tilpligtes at betale appellanternes omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellanten gør gældende, at den af Retten i Første Instans afsagte dom på afgørende punkter strider mod gældende ret og bør ophæves.

For det første var det udtryk for en forkert retsanvendelse, at Retten i Første Instans antog, at patentbeskyttelse alene på eksportørens hjemmemarked er uden betydning i forbindelse med kravet om prissammenlignelighed i artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88⁽¹⁾, herefter »grundforordningen«. Den almindelige betydning, der i forbindelse med artikel 2, stk. 3, må tillægges ordet »sammenlignelig«, den generelle ordning i henhold til grundforordningen og proceduren med henblik på fastlæggelsen af og sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen, GATT's regler, amerikansk ret samt målsætningerne med antidumpingordninger og immaterialretten er alle faktorer, der leder til den antagelse, at patentbeskyttelse er et forhold, der har betydning for spørgsmålet om prissammenlignelighed efter artikel 2, stk. 3, og at den normale værdi ikke kan fastlægges på grundlag af de faktiske hjemmemarkedspriser, når disse (men ikke eksportpriserne) er et resultat af en patentbeskyttet afsætning.

Tilsvarende traf Retten i Første Instans for det andet afgørelse i strid med gældende ret ved at fastlægge den normale værdi for aspartam med oprindelse i Japan på grundlag af de patentbeskyttede priser i USA. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, er det udelukket at fastlægge den normale værdi på grundlag af de faktiske priser i et land (bortset fra oprindelseslandet), fra hvilket en vare afsendes til Fællesskabet, når der ikke er nogen »sammenlignelig pris« på det pågældende gennemgangs-marked. Patentbeskyttede priser er ikke sammenlignelige priser.

For det tredje traf Retten i Første Instans afgørelse i strid med gældende ret ved at antage, at Kommissionens manglende fremlæggelse af oplysninger vedrørende dens konklusioner forud for indførelsen af midlertidig told er en mangel, der kan afhjælpes efter indførelsen af den midlertidige told, således at forholdet er uden betydning for gyldigheden af den endelige opkrævning af den midlertidige told. Grundlæggende fællesskabsretlige principper — herunder navnlig princippet om ret til kontradiktion — og Kommissionens praksis i andre tilfælde forudsatte, at Kommissionen før indførelsen af forordningen om midlertidig told gav appellanten oplysninger om afgørende forhold og overvejelser. Kommissionens manglende rettidige meddelelse af disse oplysninger til appellanten var udtryk for en tilsidesættelse af det nævnte grundlæggende princip og for forskelsbehandling. Denne fundamentale krænkelse af appellanternes rettigheder medførte, at forordningen om

midlertidig told var ugyldig, og denne mangel ved den midlertidige told kunne ikke afhjælpes og blev ikke afhjulpet ved forordningen om endelig told.

⁽¹⁾ EFT C 291 af 8.11.1991, s. 8.

⁽²⁾ EFT C 291 af 8.11.1991, s. 9.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1391/91 af 27. maj 1991 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af aspartam med oprindelse i Japan og Amerikas Forenede Stater (EFT L 134 af 29.5.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 209 af 2.8.1988, s. 1).

Appel iværksat den 20. marts 1998 af The NutraSweet Company til prøvelse af dom afsagt den 18. december 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-159/94⁽¹⁾, Ajinomoto Co. Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og T-160/94⁽²⁾, The NutraSweet Company mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-77/98 P)

(98/C 166/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. marts 1998 iværksat appel af The NutraSweet Company, 1751 Lake Cook Road, Deerfield, Illinois 60015, USA, ved advokaterne Jean-François Bellis, Bruxelles, og Fabrizio Di Gianni, Rom, for advokatfirmaet Van Bael & Bellis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe, til prøvelse af dom afsagt den 18. december 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-159/94, Ajinomoto Co. Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, og T-160/94, The NutraSweet Company mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- 1) Den af Retten i Første Instans i de forenede sager T-159/94 og T-160/94 afsagte dom ophæves, og Rådets forordning (EØF) nr. 1391/91⁽³⁾ af 27. maj 1991 annulleres for så vidt angår appellanten.
- 2) Subsidiært ophæves den af Retten i Første Instans i de forenede sager T-159/94 og T-160/94 afsagte dom, for så vidt der ikke herved blev truffet bestemmelse om annullation af artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 1391/91 af 27. maj 1991 angående endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, og om annullation af forordningens artikel 2 for appellanternes vedkommende.